

Rude 2012-09-03

DET ”MAGELØSE” SUNDHEDSVÆSEN.

Uanset hvilken politisk holdning man end måtte have, er det ikke mindre end en skandale, når man år efter år hører eller læser hvor mange penge der postes i vores sundhedsvæsen. Gang på gang fremkommer der enkeltsager i medierne om patienter med påførte skader og varige mén – eller død, efterfulgt af årelang sagsbehandling.

Og hvorfor er det så en skandale?

Fordi man samtidigt i medierne eksempelvis kan høre/læse flg.:

Tirsdag d. 11. jan. 2011 kl. 19:30 af Peter Thorup / ptho@tv2.dk for [TV 2 Nyhederne](#) (opd. d. 11/1 2011; 19:30)

(citater)

Forkert medicinering er skyld i op til 4.800 dødsfald om året

De danske læger er alt for dårlige til at give den rigtige medicin til de ældre. 40 pct af alle indlæggelser af ældre på medicinske afdelinger på sygehuse landet over, skyldes enten forkert eller for meget medicin.

Hvert år er forkert medicinering skyld i mellem 70.000 og 160.000 indlæggelser, og tre procent af disse fører til dødsfald. Det betyder at op mod 4.800 personer hvert år dør som følge af forkert medicinering. **Dermed koster den fejlagtige medicinering mellem 4 og 6 mia. kr. på årsbasis.**

Undersøgelser i Vejle og Esbjerg viser, at samtlige ældre får for meget eller forkert medicin. I Lyngby-Taarbæk Kommune har man lavet en undersøgelse af 144 ældre, og den har vist, at 172 piller er blevet givet forkert.

Nu er det ikke kun ved medieomtale disse oplysninger ser dagens lys.

Følgende kan bl.a. læses i

Patientforsikringens årsberetning 2011:

(citater):

Muligheden for eller snarere risikoen for fortsat vækst (af anmeldelser) er bestemt til stede også i årene fremover. En prognose fra Patientforsikringen går på, at vi i 2015 når op **over 1 milliard**

kroner i erstatningsudbetalinger og kommer tæt på **11.000 anmeldelser**. Forventningen er dog også, at væksten alt andet lige omkring dette tidspunkt har stabiliseret sig.

Sundhedsvæsenet skal selvfølgelig selv arbejde aktivt for at minimere antallet af skader, der kan undgås. Men hvor der arbejdes, sker der fejl. Det, vi har set i de senere år, er ikke udtryk for, at kvaliteten i sundhedsvæsenet er faldende, men bl.a. at erstatningsordningen er blevet mere synlig, og borgerne er blevet mere bevidste om deres rettigheder (citater slut).

.....

Patientsikkerhedsdatabase.

(citater)

Der er i alt rapporteret **98.669** utilsigtede hændelser til Dansk Patientsikkerhedsdata-base i 2011, og der blev der indsendt 78.038 færdigbehandlede rapporter fra regio-ner, kommuner og private sygehuse til Patientombuddet. Antallet af rapporterede **util-sigtede hændelser er mere end fordoblet fra 2010 til 2011. Det er dog vigtigt at gøre opmærksom på, at antallet af hændelser ikke afspejler det virkelige antal hændelser i praksis. Undersøgelser har vist, at det reelt kun er 1 ud af 10-20 hændelser, der bliver rapporteret. (citater slut.)**

Næppe gratis for den enkelte patient!

.....

Disse enkelte eksempler er svære at forene med sparebestræbelser og den gældende lovgivning/autorisationsloven (om at udvise omhu og samvittighedsfuldhed), og med loven om Patientsikkerhed osv.

Med eller uden videregående uddannelse er udgifterne er til at få øje på. Dertil kommer de menneskelige omkostninger for både patienter og pårørende. **Kun ca. 1/3 del af patientklager får medhold /erstatning.** Dette må vel opfattes som, at øvrige klagesager hidrører hypokondere.

Bedre bliver det ikke, når administrative ansatte læger (de såkaldte papirlæger) arbejder **uden for autorisationsloven** i "visse situationer" iflg. Sundhedsstyrelsen.

Fra forespørgselsdebat i Folketinget

Besvarelse af spørgsmål nr. 59 (alm. del), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse den 10. december 2007

(forkortet)

Forudsætningen for lægefaglig virksomhed i autorisationslovens forstand er, at der består et læge/patientforhold, dvs. at en læge deltager i eller har ansvar for patientbehandling i bredere forstand. Forudsætningen for lægefaglig virksomhed i autorisationslovens forstand er, at der består et læge/patientforhold, dvs. at en læge deltager i eller har ansvar for patientbehandling i bredere forstand. Der er derfor **ikke** tale om lægefaglig virksomhed i relation til læger, der er ansat i administrative stillinger (**såkaldte papirlæger**), **for eksempel i centraladministrationen eller regionernes forvaltninger, hvis der ikke består et læge/patientforhold i det konkrete tilfælde. Det er ikke ansættelses-forholdet, der er afgørende, men lægens virke. Speciallæger eller lægekonsulenter, der som ansatte i kommunernes socialforvaltning afgiver udtalelser er heller ikke omfattet af autorisationslovens § 17 i forbindelse med udarbejdelsen og afgivelsen af deres udtalelser, hvis der ikke består et læge/patientforhold. Lægerne er i denne forbindelse at betragte som andre medarbejdere i socialforvaltningen, der arbejder under ansvar for arbejdsgiveren. Deres skriftlige voteringer i enkeltsager betragtes ikke som lægeerklæringer efter autorisationslovens § 20. Det samme gør sig gældende for de vurderinger, læger udarbejder i f.eks. klage- og tilsynssager, i Retslægerådet m.v., i de tilfælde, hvor der ikke består et læge/patientforhold.**

Besvarelse af spørgsmål nr. 247 (Alm. del), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse den 27. februar 2008.

"Ministeren bedes uddybe svaret på spørgsmål 59, og **oplyse hvor i lovgivningen det fremgår**, at en autoriseret læge, der virker som lægekonsulent ikke under udøvelsen af denne virksomhed har pligt til at

udvise omhu og samvittighedsfuldhed, som en autoriseret sundhedsperson i øvrigt skal udvise under udøvelsen af sin virksomhed i henhold til § 17."

Svar:

Jeg (sundhedsministeren) har fra Sundhedsstyrelsen modtaget nedenstående udtalelse, hvortil jeg kan henholde mig:

(forkortet)

Sundhedsstyrelsen fører ikke tilsyn med læger, når disse ikke udøver sundhedsfaglig virksomhed, hvilket vil sige virksomhed, der ikke indeholder konkret patientbehandling. Forudsætningen for lægefaglig virksomhed i autorisationslovens forstand er således, at der består et læge/patientforhold, dvs. at en læge deltager i eller har ansvar for patientbehandling i bredere forstand – dvs. udøver lægegerning.

Konklusion

Trods gentagne henvendelser til tidligere sundhedsminister og sundhedsudvalg er det fortsat ikke lykkedes at få oplyst hvilken lov der gælder for de omtalte "papirlæger".

Som det tydeligt fremgår af nedenstående (fra autorisationsloven) findes der ingen undtagelser for administrative ansatte, således som Sundhedsstyrelsen påstår.

Som det også fremgår af ovenstående drejer det sig om ufattelige omkostninger af både økonomisk og menneskelig art

Dertil kommer, at Folketinget er misinformeret af tidligere sundhedsminister Jacob A.

Nielsen/Sundhedsstyrelsen, idet besvarelsen ikke er i overensstemmelse med autorisationsloven – altså overtrædelse af ministeransvarlighedsloven.

Vurderinger/attester/erklæringer udført af "uautoriserede" personer kan næppe være retsgyldige?

Uagtsom bilkørsel udløser som bekendt klækkelig bøde. Dette burde også gælde for uagtsom patientbehandling til gavn for både patienter og sundhedsbudgettet.

Brigitt Breum

Læger

Autorisation

§ 27. Autorisation som læge meddeles den, der har bestået dansk lægevidenskabelig embedseksamen eller en udenlandsk eksamen, der kan sidestilles hermed, jf. §§ 2 og 3. Den, der har bestået dansk lægevidenskabelig eksamen, skal over for et lægevidenskabeligt fakultet have aflagt lægeløftet, før autorisation kan meddeles.

Stk. 2. Ret til at betegne sig som læge har kun den, der har autorisation som læge.

§ 17. En autoriseret sundhedsperson er under udøvelsen af sin virksomhed forpligtet til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed, herunder ved benyttelse af medhjælp, økonomisk ordination af lægemidler m.v.

Erklæringer

§ 20. **En autoriseret sundhedsperson** skal ved udfærdigelse af erklæringer, som vedkommende afgiver i sin egenskab af autoriseret sundhedsperson, udvise omhu og uhildethed.

Stk. 2. En autoriseret sundhedsperson er forpligtet til på begæring fra en offentlig myndighed i det efter formålet fornødne omfang at afgive erklæring til offentlig brug om de sundhedsfaglige iagttagelser, som den pågældende er i stand til at give oplysning om, vedrørende en af vedkommende undersøgt, behandlet eller plejet person, der søger eller får offentlige økonomiske ydelser eller anden offentlig hjælp. Samme pligt påhviler sygehuse og lignende institutioner.

Straffeloven

§ 162. Den, som ellers for eller til en offentlig myndighed afgiver urigtig erklæring om forhold, angående hvilke han er pligtig at afgive forklaring, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

§ 163. Den, som i øvrigt til brug i retsforhold, der vedkommer det offentlige, skriftligt eller ved andet læsbart medie afgiver urigtig erklæring eller bevidner noget, som den pågældende ikke har viden om, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

§ 175. Den, der for at skuffe i retsforhold i offentligt dokument eller bog, i privat dokument eller bog, som det ifølge lov eller særligt pligtforhold påhviler den pågældende at udfærdige eller føre, eller i læge-, tandlæge-, jordemoder- eller dyrlægeattest afgiver urigtig erklæring om noget forhold, angående hvilket erklæringen skal tjene som bevis, straffes med bøde eller fængsel indtil 3 år.